

DZIENNIK ŁÓDZKI

Cena 5 zł

Łódź

środa

27 lipca

1949 r.

Rok V

Nr 204

(1468)

OŚWIADCZENIE RZĄDU Rzeczypospolitej Polski

Watykan powziął ostatnio uchwałę zawierającą groźbę ekskomunikacji za przynależność do partii komunistycznych i robotniczych lub sprzyjanie im. Uchwała ta zawiera groźbę represji religijnych w stosunku do wielu milionów ludzi wierzących, chłopów, robotników i inteligentów, którzy zgodnie ze swym sumieniem społecznym i narodowym budują Polskę Ludową, opartą na zasadach sprawiedliwości społecznej.

Uchwała watykańska nie ma nic wspólnego z troską o wiarę i wolność praktyk religijnych, które w Polsce są w pełni respektowane i zabezpieczone. Wprost przeciwnie — jest ona brutalnym pogwałceniem uczuć religijnych ludzi wierzących. Stanowi ona nadużycie autorytetu kościoła dla celów nie mających nic wspólnego z religią. Uchwała ta grozi bowiem stosowaniem represji religijnych za poglądy polityczne oraz działalność społeczną, polityczną i państwową, niemającą w szczególności charakteru obszarowego i kapitalistycznego i ich zagranicznym opiekunom.

Silną kierowniczą Odrodzonego Państwa Polskiego jest partia robotnicza i sprzymierzona z nią inne stronnictwa demokratyczne. Kto usiłuje dyskryminować kogokolwiek za przynależność do partii robotniczej lub jej popieranie, ten godzi w Państwo Ludowe.

Uchwała watykańska jest wyzywaniem pod adresem ruchu robotniczo-chłopskiego, który zawsze był solą w oku reakcji. Uchwała watykańska jest skierowana przeciwko tym, którzy dźwigi na siebie główny ciężar walki z faszystowskim zdzicieniem w imię wolności i niepodległości narodów, przeciwko tym, ofiarnością i bohaterstwem których zawdzięczać należy ocalenie kultury ludzkiej i cywilizacji od zagłady.

Natomiast — jak powszechnie wiadomo — właśnie w stosunku do faszystów i hitlerystów, który dopuścił się najkrwawszych zbrodni w dziejach ludzkości, Watykan zachował postawę pełną wyrozumiałości i tolerancji, w istocie zaś wręcz mu sprzyjał. Dlatego uchwała ta budzić musi tym większe oburzenie.

Uchwała watykańska, podobnie jak pakt atlantycki i inne akty agresji politycznej, powstała za sprawą tych samych ośrodków imperialistycznych, które na skutek swej chciwości, zachłanności i chęci podboju całego świata szykują grunt dla rozpętania nowej pożogi wojennej, zaś przeciw Polsce znów podsycają, zwłaszcza w Niemczech, najgorsze instynkty agresywne i rewizjonistyczne. Wyomownym tego świadectwem było ostatnie niemieckie przemówienie papieża.

Przemówienie to było jednym z ogniw polityki Watykanu, która celem skaptowania sobie niemieckich nacjonalistów wymierzona jest przeciw naszej granicy na Odrze i Nysie, przeciw naszym Ziemiom Odzyskanym, okupionym bezmiarem wielowiekowych cierpień Narodu Polskiego w jego zmaganiach z germanizacją — ziemiom, zroszonym w ostatniej wojnie obficie krwią żołnierza radzieckiego i polskiego.

W parze z intrygami antypolskimi na arenie międzynarodowej i gdzie wzniesienie przez wroga czynniki wysiłków sabotażowych w kraju, które zmierzają do niszczenia dorobku, pomnażanego

przez Naród Polski z zapalem, budzącym podziw całego świata. Aby przeszkodzić w tej wielkiej pracy, wrogi Polsce czynnik usiłują wywołać zamęt i rozbić jedność Narodu. Toteż uchwała watykańska przez olbrzymią większość wierzących i przez całą światłą opinię publiczną w Europie uznana została za zamach na wolność sumienia i za próbę wznowienia mrocznych tradycji średniowiecznych walk władzy papieskiej przeciw władzy państwowej, walki hierarchii kościelnej przeciw państwu, które tak smutną odegrały rolę w historii Polski.

Wspomniana uchwała nie jest więc niczym innym niż nową, awanturniczą próbą zastraszenia wierzących, celem przeciwstawienia ich władzy ludowej i państwu, próbą wtrącania się Watykanu do wewnętrznych spraw polskich, aktem agresji przeciw Państwu Polskiemu.

Władze państwowe oczekują, że cała światła część duchowieństwa polskiego zajmie w tej sprawie stanowisko patriotyczne, zgodne z godnością narodową i interesem Państwa.

Uchwała watykańska koliduje z obowiązującym w Polsce porządkiem prawnym, to też nie może ona być w Polsce ani rozpoznawana ani wykonywana.

Księża i inne osoby duchowne wszelkich szczebli winni kierować się obowiązującym ustawodaw-

Dnia 26 lipca br. minister administracji publicznej Władysław Wolski przyjął sekretarza Episkopatu ks. biskupa Z. Chorońskiego i wręczył mu tekst oświadczenia Rządu RP w sprawie groźby ekskomunikacji ogłoszonej przez Watykan.

Jednocześnie minister Wolski zakomunikował ks. bisk. Z. Chorońskiemu, że Rząd przyjął propozycję Episkopatu, by rozpocząć rozmowy komisyjne między Rządem a Episkopatem, zmierzające do uregulowania wzajemnych stosunków.

stwem polskim, zwłaszcza przy wykonywaniu funkcji natury publicznej, w żadnym zaś razie nie mogą wykonywać dyrektyw zagrańniczych ośrodków dyspozycyjnych, sprzecznych z polskim ustawodawstwem i z polską racją stanu.

Patriotyczne i lojalne wobec Państwa duchowieństwo korzystając będzie przy wykonywaniu swych obowiązków duszpasterskich z pełnej opieki prawnej i przyjaznego stosunku władz państwowych. Władze państwowe strzec będą poszanowania uczuć religijnych wierzących i swobody wykonywania praktyk religijnych, nie dopuszczając w tym zakresie do żadnej dyskryminacji. Równocześnie władze państwowe będą z całą surowością prawa ścigać wszelkie wystąpienia, które grożą zakłóceniem porządku publicznego lub zmierzają do osłabienia ustroju demokracji ludowej, wywalczonego wysiłkiem ludu pracującego i Państwa Ludowego, stojącego na straży niepodległości oraz praw i zdobyczy ludzi pracy.

Nie ulega wątpliwości, że wszyscy ludzie pracy poprą wysiłki zmierzające do takiego uregulowania stosunków między Państwem a Kościołem, które gwarantując pełną wolność religii, zabezpieczą pełną suwerenność Państwa Ludowego i nienaruszalność uprawnień władzy ludowej.

Nie ulega wątpliwości, że olbrzymia większość ludności nie ścierpi wicherzeń, które usiłują wykorzystywać do celów polityki imperialistów i podlegaczy wojennych, które usiłują zakłócić na szal wielką, codzienną, twórczą pracę dla dobra Polski.

Stan wojenny w Kantonie Olbrzymie straty Kuomintangu

NOWY JORK, 26. 7. — Chińskie wojska ludowe znajdują się już w odległości zaledwie 5 mil od miasta Czang-Sza, stolicy prowincji Hunan. Zajęcie tej prowincji przesądzi pod względem strategicznym los wojsk kuomintangowskich w Chinach południowo-wschodnich.

Zdaniem obserwatorów zagranicznych ostateczna bitwa o Czang-Sza będzie równie decydującym momentem jak w swoim czasie bitwa o Su czou i że jej następstwem będzie całkowite załamanie się frontu Kuomintangu w Chinach południowo-wschodnich.

PEKIN, 26. 7. Z frontu północno-zachodniego Agencja Nowych Chin donosi, że na zachód od Stan wojska kuomintangowskie straciły przez szło 43 tys. ludzi, w tym przeszło 30 tys. jeńców, 9.500 zabitych i rannych i przeszło 3 tys. żołnierzy, którzy utonęli w rzece Wei, gdy ucie-

kali w panice przed nacierającą armią ludową. Na froncie tym wyzwoleńco ostatnio 3 większych miast.

W związku ze zbliżaniem się wojsk ludowych do Kantonu, dowódca garnizonu tymczasowej stolicy rządu kuomintangowskiego, ogłosił w całym mieście stan wojenny. Od zapadnięcia zmroku do świtu w całym mieście i okolicy obowiązuje godzina policyjna.

LONDYN, 26. 7. Agencja Reutersa donosi, że w wielkiej ofensywie na południe i południowy zachód Chin biorą udział półmilionowe siły zbrojne chińskiej armii ludowej. Natarcie odbywa się na froncie długości 800 km od prowincji Hunan do Fukien na wybrzeżu.

Równocześnie wojska ludowe kontynuują ofensywę na froncie długości 950 km, rozciągającym się od Hunan do prowincji Szensi.

Foto St. Brzozowski i J. Malarski

Akademia Puszkina w Teatrze W. P. w Łodzi. Na zdjęciu scena ze „Skąpego Rycerza” — Baron (Śródka) i Albert (Wojciechowski)

12.000 klm w podróży

Powrót do ojczyzny Polaków z Mandżurii

WARSZAWA, 26. 7. — Dla 364 Polaków z Mandżurii skończyła się dziś nad ranem długa wędrówka, kiedy po 22 dniach podróży kolejowej na trasie 12 tysięcy kilometrów, stanęli wreszcie na ojczystej ziemi.

Jest to pierwszy transport Polonii mandżurskiej, która zespolowo została nowiła wrócić do kraju. Polacy ci są potomkami więźniów caratu, zesłanych na osiedlenie, a także wielu jest między nimi budowniczych kolei wschodnio-chińskiej, budowanej przez cesarza na początku bieżącego stulecia. Niemal wszyscy Polacy mandżurscy posiadają wykształcenie techniczne — przeważnie w dziedzinie kolejnictwa. Postarali się oin sami o nawiązanie kontaktu z władzami polskimi, które delegowały komandora Jerzego Kłosowskiego do przeprowadzenia reemigracji. Przez szereg miesięcy zbierano Polaków z różnych ośrodków dalekiego wschodu, jak: Pekin, Dajren, Szanghaj i inne, koncentrując ich w Charbinie, skąd wyruszyli w drogę do kraju. Poczynania władz polskich i Polaków mandżurskich napotkały na całkowite zrozumienie i daleko idącą

pomoc chińskich władz ludowych, które ułatwiły reemigrantom powrót do kraju. Również władze ZSRR, przez którego teren wiodła przebiegająca część trasy podróży, posłała na rękę reemigrantom polskim.

Polacy mandżurscy, którzy przeważnie opuścili kraj ojczysty przed pół wiekiem i których młodsze pokolenia urodziły się już na obczyźnie, zachowali całkowicie swą odrębność narodową. Wszyscy władają bezbłędnie językiem polskim, a także wykazują głębokie zamiłowanie w kulturze polskiej, którą z pietysmem krzewili między sobą w kraju osiedlenia.

Po przebyciu ciężkiej, 13-letniej okupacji japońskiej, Polacy z Mandżurii postanowili zrealizować swe żywione oddawna pragnienie masowej repatriacji do kraju ojczystego, w którym jest dość teraz chleba i pracy dla każdego Polaka.

Czterostronne rozmowy o współpracy w Niemczech

BERLIN, 27. 7. (PAP). We wtorek po południu odbyło się w gmachu Sojuszniczej Rady Kontroli w amerykańskim sektorze Berlina godzinne posiedzenie zastępców gubernatorów wojskowych czterech mocarstw okupacyjnych, na którym przedyskutowano środki, zmierzające do pogłębienia współpracy go-

spodarczej między Niemcami zachodnimi i wschodnimi.

Jak oświadczył po posiedzeniu przedstawiciel władz brytyjskich, zastępcy gubernatorów zaakceptowali w całej rozciągłości propozycje opracowane niedawno w tej kwestii przez rzeczoznawców gospodarczych czterech mocarstw.

Rzeczoznawcy ci zbiorą się wkrótce ponownie, by kontynuować swą pracę, jednakowoż ścisły termin spotkania nie został jeszcze ustalony.

Co dzień niesie...

AL CAPONE TORONTO, 26. 7. — Dziennik „Canadian Tribune” zamieszcza komentarz na temat wspólnych więźniów, łączących wszystkich oszczerców komunizmu. Między innymi przytacza on poglądy na komunizm, reprezentowane przez znanego chińskiego gangsterów, Al Capone (który zakończył swój żywot w więzieniu Sing Sing).

Al Capone — pisze dziennik — wyraził się kiedyś w następujący sposób: Bolszewizm puka do naszych drzwi. Nie możemy pozwolić sobie na to, aby go wpuścić. Musimy zorganizować się przeciwko komunizmowi i stać mocno, ramię przy ramieniu. Musimy zachować całą Amerykę i uchronić ją przed zepsuciem. Musimy chronić robotników przed czerwona literaturą i „czarową

chydrością”. Musimy troszczyć się o to, żeby umysł robotnika amerykańskiego pozostał zdrowy.”

O faszystym wyraził się Al Capone, że jest to „pierwszorzędnym interes” o ile umie się utrzymać chłopców w ryżach.”

KATASTROFALNA POSUCHA LONDYN 26. 7. — Z Johannesburgu donoszą, że katastrofalna posucha nawiedziła wielkie obszary Afryki południowej od Przylądka Dobrej Nadziei aż do Kenii. Ludność grozi głód. Wobec obniżenia się poziomu wody musiano wstrzymać żeglugę na rzece Kongo. 5.300 stówi wywedrowało z głębi lądu do obszarów przybrzeżnych Kenii.

GRATULUJĄ... WASHINGTON 26. 7. Federalny urząd rezerw

donosi, że produkcja przemysłowa USA spadła w czerwcu br. do najniższego od trzech lat poziomu. Była ona w czerwcu niższa o 3 procent niż podczas wojny, o 13 proc. niż w szczytowym punkcie koniunktury w listopadzie ub. roku i o 12 proc. — niż w czerwcu ub. roku.

TOMASZ MANN BERLIN, 26. 7. Nenes „Deutschland” donosi, że Tomasz Mann bawiący obecnie we Frankfurcie n/Menem otrzymał Henne listy z pogrobkami od reakcjonistów niemieckich. Wiadomość tę potwierdzają źródła angielskie.

Tomasz Mann otrzymał we Frankfurcie nagrodę im. Goethego. Oświadczył on, że zamierza udać się następnie do Weimaru w stronę radzieckiej gdzie ma otrzyma podobną nagrodę.

